

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

De aduentu B. Qvirini in Noricum, & de fonte salubri, qui sub vehiculo emanavit. De ædificatione templi, & dedicatione. De particula à Scapulis martyris elapsa. Ode Dicolos Distrophis. Primus versus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

*Hæc loquendo martyr is impotens simul:
 Vt ora sic manus agunt,
 Sigilla furia rotante quasitans
 Velum prius sarcophagi
 Leuare dum nituntur improba manu,
 Potente sat miraculo
 Reuerberantur illicò diuinitus
 Cadunt ab igne vindici.
 Ex..... area sacra qui fulminans
 Eos repente perculit;
 Neci iacent omnes miserrime dati
 Quos hæc rapit malignitas;
 Eo stupore nempe qui remanserant,
 Castris ruere præpetes.
 Ad huius euentum grauem miraculi
 Vident reos fusos solo.
 Sigilla salua peruident Antistitis:
 Cucurrit omne vulgus huc.
 Vbiq; villulis ab adiacentibus
 Auet videre martyrem.
 Tumba sua velut throno potentia
 Procacibus pœnas dare,
 Timore baiuli sacrati corporis,
 Via moras breues agunt.
 DEI domo recondidère martyrem,
 Fida satis custodia:
 Gesta rei misère nuntios heris,
 Qui cuncta panderent eis.*

De aduentu B. QVIRINI in Noricum, & de fonte salu-
 bri, qui sub vehiculo emanauit. De ædificatione tem-
 pli, & dedicatione. De particula à Scapulis martyris
 elapsa.

ODE DICOLOS DISTROPHOS. PRI-
 mus versus vt supra Iambicus senarius. Alter secunda
 parte Elegiaci, & Dimet, con-
 stat Iambico.

L Ecti student pro rebus internuncij
 Accelerare vias, amore patrie ruunt,
 Et ceteris primoribus causas ferunt,
 Martyris eximij quibus vigor refulserit.
 Mirantur hi, virosq; mittunt inclitos
 Egregios meritis vt alma dona deferant.
 Illi petunt sacra locum custodie,
 Obsequij studio digno leuant onus pium:
 Ad Noricas citant iter prouincias,
 Hic aduendo sacro dicata corpori loca.
 Nocture miserant solo sarcophagum
 Tegrineiq; lacus ripa quietem ceperant,
 Vbi salubris vena fontis exiit,
 Sub loculo scatebris clare fluens perennibus,
 Egris salua fit ista lympha crebrius,
 Quos etiam tumulo redisse contigit graues.
 Fons hic petentibus diatim martyrem
 Conditur; adicula leuamen est festis via
 Corpus beatum destinato iam loco
 Ecclesia statuunt IESV dicata qua manet.
 In hac enim stetit patronus inclitus,
 Dum sibi construitur domus decore debito.
 Eam subinde principes vt explicant,
 Innumerus populus fidelium concurrerat.
 Prouinciales tres Episcopos eo
 Magnifico Proceres honore conuocauerant.

Ab his prius sacratur aula nobilis
 Principibus geminis Apostolorum maximis,
 Quorum beata gratijs sic praeiuret,
 Credere si liceat nec inuidendam sit sacris,
 Vt praeter urbem verius nusquam loci
 Inueniantur, vbi promiserint se tantidem.
 Peracta dedicatio resulserat
 Letitia celebri per plurima cum gloria,
 Cruces dehinc vexilla subleuauerant,
 Thure vapor redolet; nitent lucerna clarius;
 Solemniter corpus tulere praesules,
 Ecclesia modica signis procul sonantibus,
 Triumphus altius leuatur martyrjs,
 Plebisq; modulis sequente pompa principum,
 Parata nempè tumba de petra fuit,
 Corporis ad requiem muro coacta firmiter;
 Quae dum reponi debuit Martyr sacer,
 Palmicia tunica totum leuant sarcophago.
 Pedum leui de sine fert Episcopus,
 Presbyter à scapulis & parte ponderis sequens,
 Intra manus gemmat ulère pendulam,
 Depositis pedibus tumbam super Praesul stetit.
 Adhuc tamen pectus tenebat Presbyter,
 Cui cadit in manibus pars vna corporis sacri,
 Per palmeae sportae foramen exiens,
 Sanguine sic roseo recente purpurantior,
 Velut die peremptus hac ipsa foret,
 Cantica clara sonant stupore plena gaudij,
 Grates aguntur omnium patri DEO,
 Quod dedit hos hilares sui redire muneris.
 Dotale pignus hinc fit Illimensibus,
 Id tamen hoc merito quod Cudon* his pater foret,

*Vdo.

Cuius

Cuius labore flos adeptus hic erat,
 Et locus ipse suis auunculis subiectior
 Chirographis sacra tumba cohaerit
 Martyris eximij, Ducis sub usq[ue] tempora.
 Qui detrahens caenobij fundos suos,
 Funeris manibus dedit necem ducatui.

De tumba Martyris & Crypta sub ea, & de possessionibus
 collatis loco à fundatoribus. Et de Duce Arnaldo, qui
 Ecclesias spoliauit, ac de fine eius.

ODE DICOLOS DISTROPHOS. METRVM

primo versu Heroicum: altero reciprocum, prioris Odae secun-
 di versus metrum habens, ex Dimetro Iambico, &
 vltima Penthemimere Elegiaca.

Martyr sanctorum medius circumpositorum,
 Conclusus est in saxeo deniq[ue] mausoleo,
 Margaritarum quasi centrum bis geminarum
 Adens tenet Carbunculus quintus in arce micans,
 Ambitur sacris in gyrum quattuor arcibus,
 Quicquid reconditum gerant, qui sciat ipse canat.
 Hoc tamen hac de re vetus audeat rumor habere,
 Primarijs viris, locus quos colit iste patres,
 Dum Romanorum praedas retulere sacrorum
 Et optio dabatur his sumere quae cuperent,
 Non sine maiorum preciosa parte sacrorum,
 Victoria seu gloria praemia digna data.
 Nec tanti minimum spolij rulerant sibi primum:
 Duius est enim sibi promptior ipse leo.
 Crypta sub his tumbis sacra continet abdita, tur bis
 Riuu fluunt hinc gratia, Martyre propitio.

Et